

ШЕХЕРЕЗАДА
\ ромска приказка\
Сали Ибрахим
из „Нови ромски приказки от България“

В едно царство живял много жесток и своеvolent цар. Всички поданици на това царство треперели от страх и ходели с ниско сведені глави. Всеки път той измислял всякакви издевателства над своите поданици и се наслаждавал на жестокостта си.

Той станал особено жесток, след смъртта на красивата си съпруга царица Парналинда и друга не би могла да бъде причината. Царицата била не само красива, но успява от части да обуздае жестокостта му. Наистина голямата му обич към нея оказвала давление и той непрекъснато чувстввал липсата ѝ. Взирал се във всяка жена, поканена в двореца, с надеждата да познае някоя нейна мила черта или предназначен поглед, кавито му отправяла само тя. Той не вярвал, че в царството си може да открие подобна на нея. Ето защо омразата му към жените растяла и той ставал все по-жесток.

От мисълта, че не може отново да я вижда, гокосва и притежава той измислил ново развлечение. Издал заповед да се направи списък на всички млади момичета в царството и те да му гостуват вечер по реда както са записани в списъка, като условието е било да го забавляват и ако той царя не останел доволен, на сутринта да се наслаждава на гледката как неговите плачи ги убиват, отрязвайки младите им глави. Тогава за миг му олеквало на сърцето и той си тананикал, но скоро отново очаквал да падне вечерта и да се наслаждава сутринта. Той разглеждал лицата им, походките, слушал ги отекчен как не умеят да разказват приказки, да пеят и танцуват, както умеела царицата Парналинда. На сутринта с удоволствие гледал с раширени зеници как плиска топлата кръв от бялата невинна шия и как очите на невинната девойка оставали безжизнени завинаги под първите лъчи на зората.

Нито една нямала като нейните очи, като нейните глезени, като нейните устни и коси.

Ето защо цялото царство потънало в скръб. Вой и тъ-